PROMIN

ПРОМІНЬ

No. 1
JANUARY
1984

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

РІК XXV СІЧЕНЬ 1984 Ч. 1

Виходить раз у місяць

Видає

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплата в Канаді	$12.00
Передплата до інших країн	12.00
Поодиноке число	1.20

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

PROMIN

No. 1 JANUARY, 1984 VOL. XXV

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Subscription in Canada	$12.00
Subscription in other countries	12.00
Single copy	1.20

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ:

Централя — З Різдвом Христовим	1
Богдан Кравців — Христос Родився	2
Т. Г. — Наші січневі святкування	3
Вістовий — Зійшла зоря	4
М. І. Мандрика — Київ	4
К. Т-чко. — Роковини Української державности	5
Н. Королева — Національний славень і сила приспаних почувань	6
О. Кобилянська — Лісова мати	7
Андрій Гарасевич — Народився Христос	10
Lydia Kasianchuk — Pat Pelech — Innovative Weaver	11
Нашим дітям	13
Квіти незабутнім	14
Святочні привіти	17—34

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують тому всякі дописи мусять бути читко написані і без обширних описів.

Хто присилає знимку на виріб кліше треба відразу присилати гроші на її виріб — найменше — $14.00, середньої величини $27.00, через сторінку поперек внизу $42.00.

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ 1982

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон	$ .25
Вибране, Г. Мандрика	1.50
Видатні жінки Українки, Н. Полонська-Василенко	6.00
Довідник про Союз Українок Канади	.10
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська	1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня народження Лесі Українки	2.00
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки	10.00
На Роковини Івана Франка	1.00
П'єса, „За нами, сестри!" — Анна Звоздецька	1.50
П'єси для молоді	3.00
Програма для садочків, С. Маґус	3.00
Програма для Молодших Відділів СУМК	2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	1.00
Програма на свято Св. Миколая	3.00
Про життя і творчість Ольги Кобилянської	1.00
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК	10.00
50-річчя здобуття громадських прав укр. жінки, Г. Янішевська	.75
Статут Союзу Українок Канади	.25
Твори Лесі Українки, в англійській мові, КУК	7.50
Три сильветки, Л. Білецький	1.00
Українські коляди, С. Яременко	.75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова	2.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак	2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді	5.00

ТАКОЖ МАЄМО НА СКЛАДІ:

Портрет Лесі Українки	2.00
Прапорчики, на ньому смолоскип, тризуб, клиновий листок	1.50
СМОЛОСКИП — відзнака Союзу Українок Канади	15.00
Срібні ложечки з смолоскипом	12.00
Програма для садочків, С. Маґус	3.00
Релігійні пісні для недільних і рідних шкіл	3.50
Світанок — співанник для дітей	7.50
Ukrainian Embroidery Designs and Stitches	12.00
Pysanka: Icon of the Universe — Museum of U.W.A.C.	6.00

Додайте 10% на опалту пошти! Пишіть до:

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

612 24th St. East

Saskatoon, Sask. S7K 0L1

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

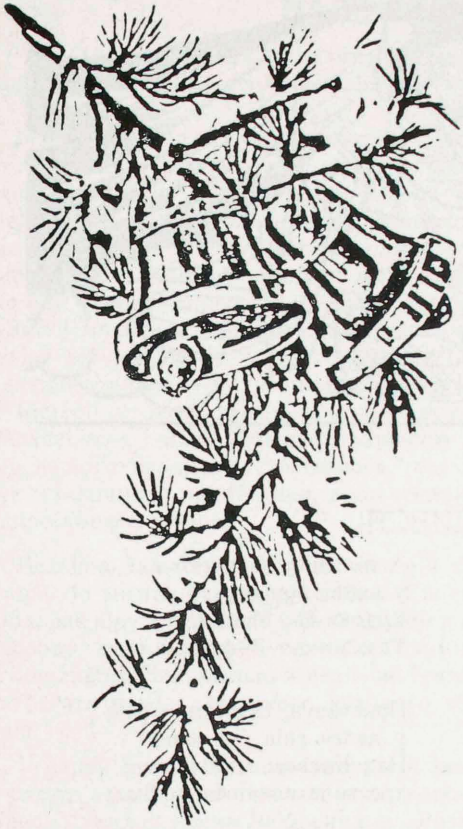

ВСЬОМУ НАШОМУ ЧЛЕНСТВУ В СОЮЗІ
УКРАЇНОК КАНАДИ І ЇХНІМ РОДИНАМ,
ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ,
РЕДАКЦІЇ ЖУРНАЛА „ПРОМІНЬ",
ЧЛЕНСТВУ й УПРАВАМ УСІХ СКЛАДОВИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ
САМОСТІЙНИКІВ,
УСЬОМУ ДУХОВЕНСТВУ УКРАЇНСЬКОЇ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ,
НА ЧОЛІ З ВИСОКОПРЕОСВ. ВЛАДИКАМИ
Й БЛАЖ. МИТРОПОЛИТОМ АНДРЕЄМ,
ТА ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ
НАРОДОВІ В СВІТІ,

бажаємо

Веселих Свят Різдва Христового

та

Щасливого Нового Року!

З Різдвом Христовим і Новим Роком!

За Централю
Союзу Українок Канади

Анна Холод,
голова

Марія Цьона,
секретарка

Богдан Кравців

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

I

Сиділи круг багаття
у шкурах наче звірі —
і хтось: Христос родився!
в них не стало віри...

Колядку затягали,
та рвалася безвпину...
Він десь, комусь родився!
І може й спас чужину!

Ураз сліпуще сяйво —
(зраділа вся маржина) —
мов зіронька Дитятко
всміхалося із сіна.

Зірвалися. Припали.
Молилися Дитині:
— Між нами Ти родився!
Між нами — в цій країні.

II

Йшли дуки з почотом —
(нова зоря сходила!)
несли із України
і золото й кадило.

І кликав шлях в чужину
і вісті невгомонні:
— там, десь царя знайдемо
і складемо поклони.

А по снігу Дитятко
у сяйві діядему...
Кудою Ти, Месіє?!
Таж ми до Вифлеєму.

Пристанув, світлим зором
у далеч звів без мови:
Над Києвом здіймались
хрести в вогні багровім...

III

Донесено цареві
І книжники ствердили:
— Месія народився
і зможе темні сили!

І побоявся Ірод,
що землі, царство втратить
й послав він яничарів
шукати Немовляти.

Поміж дітей шукали...
І встала кров прокльоном
і матері ридали
над Сяном і над Доном!

...Та янгол скрив Дитятко,
щоб, як Ірод загине,
вернулось, виростало
по селах України.

НАШІ СІЧНЕВІ СВЯТКУВАННЯ

„А над усім був Бог — свята безмежність".
(Ростислав Кедро: „Скобине гніздо")

Мабуть оцю святу безмежність і присутність у ній Бога найповніше відчуваємо у Свят-Вечір, вичікуючи першої зірки. Серця наші сповняються тоді особливими переживаннями, а ми самі стаємо немов іншими людьми у цей вечір. Перебуваючи в родинному колі за святвечірнім столом, співаючи колядок, згадуючи предків у молитвах, віншуючи господарям з колядою, беручи участь у церковній урочистій різдвяній відправі — піддаємося чарові різдвяної містерії... А це переносить наші думки у засніжені села і міста України, в сіру-сіру давнину нашого народу, зустрічаємося тоді думками з рідними й приятелями, віддаленими від нас просторами й часом...

Великою цінністю є для нас настрій Свят-Вечора, бо він так багато дає людям. Він єднає народ, дає віру в перемогу Божої правди в житті народу, люди стають духово багатшими під його впливом. Національні й релігійні свята дають багато нагод для такого духового збагачення.

У нашій пресі і в нашій літературі знайдемо багато леґенд, споминів та інших творів про Різдво. У книжці Уляни Любович п.н. „Розкажу вам про Казахстан" є чудовий нарис „Боже деревце". Богдан Лепкий написав „Під ялинку" на тему Різдва, Панас Мирний „Морозенко", Михайло Коцюбинський „Ялинка" та багато інших. А ось на сторінках цього числа „Променя" прочитайте уривок з твору Наталени Королевої п.н. „Національний славень і сила приспаних почувань". Та при цьому варто також усвідомити собі — чому в Україні в селах не прийнявся звичай вносити ялинку в хату під час Різдвяних свят. Ялинка — це звичай поширений в північних народів, на лісових теренах; у народів, що стали осілими хліборобами далеко пізніше, ніж українці. І чому поза приємністю бачити гарно декороване дерево, вона до нас не промовляє так, як дідух — сніп збіжжя. Сніп „Дідух" — „Рай" це зерно, в яких перебувають духи наших дідів-прадідів, опікунів чи покровителів родинного дому. А тому, що душі-духи дідів-прадідів у них, тобто душі померлих, яких уважаємо святими, вони, віримо, перебуватимуть в раю. Тому й є подвійна назва Дідух-Рай. Дідух символізує також новорічний урожай, добробут, багатство та долю людини. Тому й йому така пошана в нашому народі.

У боротьбі з традиціями українського народу звичай ялинки в СССР відіграє особливу ролю. Вона заступає тепер звичай вношення дідуха, бо є сприємливою для всіх народів СССР. А це по лінії політики КПРСоюзу. Святкування Різдва в Союзі офіційно нема, з цим звичаєм ведеться боротьба, там святкують Новий Рік і щоб притемнити усе, що пов'язане з Різдвом, впровадили новорічне гуляння, веселощі, далекі від культу предків і тієї глибокої символіки й краси традицій, що їх має Різдво, Водохрища чи й українська Маланка. З ялинкою в СССР в'яжуться карнавали, балі, концерти, ігри, виставки, гостини. Ці нові традиції пропаґують і самі несвідомі вартостей старовини, виховані на совєтській культурі, українці. Ось що пише К. Василенко у „Золоті зерна" (К. 1963, стор. 10-13):

> „Яскравий ілюмінований Будинок культури починає приймати запрошених десь близько 9-ої години вечора 31 грудня. На порозі прибулих зустрічають ряджені з баяном і бубном та, співаючи веселих частівок, з жартами, дотепними скоромовками ведуть у фойє. Тут їх радісно поздоровляють з наступаючим святом Снігуроньки, обсипають конфетті й дарують на згадку про вечір соснову шишку. Брати „Старого Року": „Жовтень", „Листопад" і „Грудень" підхоплюють під руки несміливих і заводять у кімнату „чудових перетворень".

І далі, оповідає автор, відбувається вітання Старого року і його почоту, що сидить при ньому. У вітаннях гості мають розповісти про „трудові успіхи колективу в минулому році, називають імена кращих виробничників". Потім гості знайомляться з численними „сюрпризами", що їх для них приготували „клубні активісти", гості оглядають „картинну ґалерію побутового сміття", де намальовано ледарів, прогульників, дармоїдів, бюрократів, хуліганів. Після цього роздають нагороди активістам. Старий рік висловлює побажання, накладає діядеми на голови дванадцяти дівчат, серед яких вибирають королеву „балу", є багато інших розваг аж до часу, коли з Кремлівської вежі через радіо всі слухають „урочисто хвилюючі поздоровлення партії й уряду".

Нема мови про згадування постаті св. Миколая в СССР. Замість нього прийшов москов-

ський Дід Мороз — там в Україні, а в діяспорі Санта Клаз. Звичай цей чужий українській психіці, бо українці хлібороби й їм чужий культ звірят, що є на Півночі. У москалів улюбленцем є ведмідь.

У визначного українського мистця Василя Курилика є образ — Свята Вечеря в українській родині. Там дідух, дванадцять страв, кутя, а інший образ має в центрі Богородицю з Христом-Дитятком на руках, яка обернена спиною до ялинки, а під якою лежать багаті дарунки. Перед Божою Матір'ю стоять на колінах люди. Крізь вікно в кімнаті видно латинський костел. При образі напис: „Відведи нас геть від „ялинки", а поведи нас до Різдвяної печери, і, якщо ми маємо давати дарунки, навчи нас давати їх голодним, бідним, хворим і калікам".

Курилик зневажав ялинку, не любив культу Санта Клавза (Діда Мороза), бо це був прояв матеріялізму, себелюбства, комерціялізму. Санта Клавз відсунув у тінь правдивий зміст християнства.

Тож приготовляючись до святкувань Різдва Христового, призадумаймося над цією важливою й актуальною проблемою — плекання наших традицій. Хай в українських домах буде Дідух-Рай, а з ним хай буде пам'ять про душі померлих — лицарі, що боронили Церкву й віру нашу; душі тих, що спочивають десь у Сибірі; тих, що лежать у братських могилах під Базарем, під Крутами по степах України; душі бійців УПА та сучасних політв'язнів.

Згадуймо у Свят-Вечір і творців славних дат в нашій історії 22 Січня 1918 і 1919 років. І воїни й науковці наші зрікалися задля здобуття волі народові особистих кар'єр і достатків; жертвували своє, а то й своїх найближчих, здоров'я та свою особисту свободу. Святкуючи релігійні й національні свята згідно з традиціями, будуватимемо сильну зброю проти байдужіння до України та її долі, проти відступства від свого народу, втечі з рядів свідомих лицарів-патріотів у „зграю неоформлених безбатченків".

Січневі святкування останньо збагатилися ще однією традицією — Днем Солідарности з політичними в'язнями, що його започаткував Вячеслав Чорновіл. Хай же ваші серця відізвуться на заклики їх — пишім листи до них, дбаймо про допомогу їхнім родинам, даваймо докази нашої уваги до їх страждань, вивчаймо їхню творчість, збагачуймося їхніми ідеями, включаймося у всілякі можливі акції для їх охорони. Тоді Різдво принесе нам скарб любови, найбільший дарунок, символом якого і є саме Різдво.

Т.Г.

Б. Вістовий

Зійшла зоря

На біле поле й над моря,
Над гори й над бистрі ріки
Зійшла у полум'ї зоря
І світить крізь світи далекі.

Христос родився! Вісті йдуть!
Радійте всі Йому й славіте! —
Давно степи Месії ждуть,
Жде волі серце неогріте...

Любови й згоди ждуть сім'ї
У чорній преважкій годині —
А чей Він рани загоїть —
І стане слово в Україні!

І встане знак святий Хреста —
І Він одчинить адські двері —
І пісня встане на устах
І в серці при Святій Вечері.

Бо хто Його у серці жде,
В будуще вірить і надієсь —
До нього в славі Він прийде —
І до борні надхне й огріє.

М. І. Мандрика

КИЇВ

О, Київ дорогий! Церкви золотоверхі!
Нетлінна спадщина оспіваних віків.
Великий і святий, одвічний і безсмертний,
Ясний і радісний, як України спів.

В руїни падав ти не раз від полчищ диких,
Пустинею німий в часах розпук стояв.
І знов вставав і цвів могутній і великий,
Над прахом ворогів своїм безсмертям сяв!

Шумлять мені твої сади, ліси шовкові
І гомін любий твій, і плескіт кораблів;
Блакитна подорож Дніпра твого святого,
Як шлях без краю в світ, у будучність віків.

Моя любов безмірна, дух мій в твоїх горах,
В серцях осяяних тобою поколінь...
О, стій же Лицарем на соняшних просторах,
Через нові століття в світлу далечінь!

Жовтень 11, 1943.

РОКОВИНИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

У далекій давнині, за княжої доби, та козацької держави, Україна була великою й багатою країною на Сході Европи, з високою розвиненою культурою, торгівлею й зразковим господарством. Сусіди вороги, завжди заздрили Україні й вели з нею війни, що значною мірою послаблювало могутність Української Держави.

Дуже несприятливі, склались обставини для України по Переяславській умові, що її уклав у добрій вірі Богдан Хмельницький з Москвою в 1654 році. Москва відразу почала цю умову ламати й прямувати до того, щоб узяти Україну в „залізну неволю", як висловлювався в той час гетьман Іван Виговський.

В 1709 році, у великому бою під Полтавою, Москва своїми переважаючими військами й артилерією перемогла Україну. Від того часу Східня частина України не тільки була окупована Москвою, а й по варварськи нищена. А Західня частина України дісталась другому сусідові, ворожій Польщі.

По першій, світовій війні, в 1917 році в Петербурзі вибухла революція, царський уряд було повалено, поневолені народи царської Росії розпочали будувати свої національні держави — Україна також розпочала будувати свою національну державу. В цей самий час розпалась й Австро-Угорська імперія, в склад якої тоді входили землі Західньої частини України.

22-го січня 1918 року, або 66 років тому, в столиці України Києві, Українська Центральна Рада, виконуючи волю українського народу — 4-м універсалом проголошено УКРАЇНУ САМОСТІЙНОЮ НІ ВІД КОГО НЕЗАЛЕЖНОЮ ВІЛЬНОЮ СУВЕРЕННОЮ ДЕРЖАВОЮ, яку було названо — УКРАЇНСЬКОЮ НАРОДНЬОЮ РЕСПУБЛІКОЮ. Пізніше, 18 жовтня 1918 року, було проголошено УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ В ЗАХІДНІЙ ЧАСТИНІ УКРАЇНИ, до якої увійшли: Галичина, Буковина та Закарпаття й названо її — ЗАХІДНЬО УКРАЇНСЬКОЮ НАРОДНЬОЮ РЕСПУБЛІКОЮ — скорочено ЗУНР.

22-го січня 1919 року, в столиці України Києві, було проголошено СОБОРНІСТЬ (з'єднання) всіх українських земель в одну УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ. Так, постала НОВІТНЯ УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА.

Україна, на той час, мала своє військо, своє державне управління, свої гроші, дипломатичні зв'язки і взагалі все, що повинна мати суверенна держава. Та недовго, український народ тішився здобутою державою. Большевицька Москва напала збройно на молоду Українську Державу. Українська армія протягом трьох років боронила свої рідні землі. Але, комуністично-большевицька Москва мала значно більше війська та зброї й перемогла Україну, окупувала значну територію України, а українське військо та уряд Української Народньої Республіки, в 1920 році примушений був вийти на чужину. Від того часу ДЕРЖАВНИЙ ЦЕНТР УНРеспубліки знаходиться в екзилі.

Отже стає ясним, що теперішній ДЕРЖАВНИЙ ЦЕНТР УНР, є леґальним спадкоємцем вибраним у Києві в часи новітньої української державности — вільним голосуванням і репрезентуючи ввесь український народ. Також є ясним, що теперішній Державний Центр УНР є найбільш відповідним форумом для консолідації всіх українсько-самостійницьких політичних середовищ у вільному світі.

По 1917-1920 роках, роках української державности, Україна стала знана на світовій арені. Українська новітня державність привернула нашу державну назву — УКРАЇНА, а її народові національне ім'я — українці. Україну нанесено на мапу світу. Україна є членом Об'єднаних Націй, та здобула багато інших позитивних моментів, а все це сталось у наслідок до деякої міри короткого існування новітньої української державности. У сучасну пору завданням українців є, як у діяспорі, так і на рідних землях, діяти спільно в напрямку остаточного здобуття УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ, враховуючи, що теперішні обставини далеко є сприятливіші для цієї мети, порівнюючи з обставинами 1917 1920 років. Українці у вільному світі не можуть бути осторонь завершуючої боротьби за УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВНІСТЬ.

К. Т-чко

Наталена Королева

НАЦІОНАЛЬНИЙ СЛАВЕНЬ і СИЛА ПРИСПАНИХ ПОЧУВАНЬ

"... Та ми, раби, сами не раз не знаєм,
Що робим, по неволі, що — по волі".
Л. Українка

Надходить Свят-Вечір...

Скільки разів приходить він до мене на чужині? І в сльозах, і в смішках, у великому гурті й на самотині. Та звичайно той Свят-Вечір, що наближається, викликує згадку про якийсь давноминулий.

...Тоді мені перейшло через двадцять. Здавалось: я мала все, чого могла бажати, але в дійсності — усе життя була суцільна прикрість. І на тлі тієї перманентної прикрости, що я мусіла мешкати в Петербурзі, ще більша неприємність: обов'язкові — двічі в місяць обіди в родині генерала Я., що був мені якимсь свояком.

Генерал уже давно світив лисиною, свої безконечні оповідання-згадки виголошував високим фальсетом і при кожній нагоді підкреслював, що він — „настоящій малорос із Кієва".*

І справді щиро він любив усе, що слід любити „малоросам": „українськую ноч", „малоросійський" борщ та ковбасу, гопака і „божественния" українські пісні. Поза тим навряд чи мав він якусь яснішу національну уяву, але слово „Україна" знав.

**
*

Згаданого року я не могла виїхати із Петербургу на Різдвяні Свята, а коли ж мала необережність згадати про це на обіді в генерала, — він категорично примусив мене провести Свят-Вечір з ними. Лишалося згадати св. Варвару: „Ступай, Варваро, в олій, бо треба" зробити і цей веселий день нудним.

І справді, лише вступила до велетенських покоїв, відразу відчула подвоєну врочисту нудьгу. Ряд слуг, схвильована й розгублена дружина генерала, що раз-по-раз нюхала „англійську сіль" і шаруділа, як миша в соломі, товстелезним, цупким шовком своїх спідниць, здитинілий генерал, що зараз же почав свої спогади із доби Наполеона і ніяк не міг зрозуміти, що я не бувала свідком ні його згадок, ні його колишніх вражень. А до цього всього, чимало також столітніх „своїх" гостей, старомодних, туго накрохмалених, ультра-урочистих, повних святочного очікування.

Каваліри пропонують дамам руку й урочистим походом, як ляндґрафові гості в „Тангойзері", поважно рушаємо до їдальні.

На кожному приборі — букетик із галузочкою ялинки, прикритої карточкою з найменням гостя. За кожним стільцем з височенною спинкою — скам'янілий слуга.

Провід переймає генерал. Лагодить на висхлих грудях свій „іконостас", — незліченну колекцію орденів, робить поважне обличчя і хрипливим сопраном виголошує відповідну промову. Вітає, бажає, згадує, пророкує, і знову бажає та вітає. Я прокидаюсь до дійсности, коли господар нарешті зміняє тон:

— ... А тепер, коли вже, так сказать, закінчилась частина офіційна, дозволю собі запропонувати нашим, так сказать, козацьким звичаєм традиційні „три чарки"...

Згадуємо кого слід. Генерал остаточно розм'якає і, спершись рукою на стіл, чим приводить у жах генеральшу, говорить нескінченні монологи. Генеральша непевним поглядом усе частіше зиркає на промовця, котрий може „заговоритися" і сказати якесь слівце неслушне у присутності слуг. Тому вона їх відпускає і саме в час: генерал уже встав, випнув груди і декламує про „золоту примару" славної козацької свободи, бунчук, булаву...

Прийшовши до верхів захоплення, приглушеним голосом додає:

— І всьо, всьо, задушілі... Маскалі!...

Дехто спускає очі, дехто похитує головою, я тихенько плещу в долоні. Переходимо до сальону. Тут — усі надії на мене, бож прекрасні „малоросійські" пісні — це моя атракція.

Уже мій невеличкий репертуар наближається до кінця. Але слухачі вимагають ще „хоч одну"... Набринькую на роялі і пригадую, що за останнє перебування в Києві чула від Олександра Кошиця нову для мене пісню...

— Тільки, що — хорова — заповідаю, — алеж нескладна. Спробуйте підтягувати, я програю кілька разів мотив.

Скриплять дідугани, мов старі ялини в лісі. Та потроху налагоджується.

* Малорос — погірдлива перед першою світовою війною назва на українців, які не були свідомі своєї національної приналежности та уважали Україну — малою Росією.

— Але ж скажіть слова! — дужче за всіх хвилюється генерал.

— „Ще не вмерла Україна, ні слава, ні воля".

— Прекрасно! Прекрасно!... Що ж це за пісня?

— Гимн...

— Який гимн?...

— Таж український!

Все раптом замовкає. Найбільш отетерів господар. Але враз отямлюється і, як може швидко, чимчикує до дверей та торгає за клямку: чи добре замкнено? Потім визирає вікном на вулицю, швидко вертається до роялю і зганяє всіх гостей до тіснішого кола.

— Так заспівайте ж спочатку сама! Усе, все! Аж до кінця!...

Я ще ніколи не чув. Ніколи! Навіть не знав, що єсть наш... наш гимн... Тільки не співайте на повний голос...

Я захоплена ефектом. Із цікавістю вдивляюся в обличчя сивоусих, сивобородих, лисих дідів, що всі притяглися до мене і дивляться на мої уста, ніби з них має ось-ось випурхнути дивовижна птаха...

— ... і покажем, що ми браття козацького роду..."

Генерал Я. раптом підводить до стелі свої виблідлі очі, побожно, широко вимахуючи рукою, хреститься раз, два, три, п'ять разів, а по його почервонілому й екстатичному обличчі, по довгих вусах, по блискучих орденах, біжать рясні, дрібні краплини сліз...

На другий день генерал не приїхав до мене „з візитою", як годилось. Але на третій день Свят принесли зранку телеграму, що генерал тихо закінчив життя...

Потім убита горем генеральша оповідала, що від Свят-Вечора він не заснув аж до самої смерти.

Ольга Кобилянська

Лісова мати

У 120-ліття народження Ольги Кобилянської, і 100-річчя жіночого руху, друкуємо одно з її улюблених оповідань — Редакція.

Хто знає Карпати!

І ці буковинські.

Багато, але може й мало хто.

Тут бувають скриті пропасти, тут є місця, де живуть божки й русалки, де чародійне зілля закриває земським дітям очі, щоб вони не бачили того, що було б незрозуміле їхнім буденним душам і що засліпило б їм очі. Чародійне зілля і казки Карпат. Де неушкоджено буяє арніка, що містить в собі лічничу силу, а заразом і отруту, що кидає очима на буйний, заспаний тепер потік... і видає свій дивний запах. Де все один віддих, один ритм. Шум лісу, колихання й колибання у вітрі, солодка мрійність самота, лінь під спекою сонця й стогін й гудіння пд час бурі.

Хто це все знає?

Багато, а може й мало хто.

— — —

Поблизу скали, що гріла від непам'ятних часів свої груди день в день на раннім сонці, стоїть мала гуцульська хатина. Ялиці величезні на цім боці гори, з широким галуззям, як здається, без всякого замітного руху, шумлять і заявляють тим про своє глибоке життя. Але ніхто не помічає цього. Ніхто не вторує їм. Вони одинокі і без розуміння для себе із зовнішнього світу. Але вони звикли до цього. Ціла убіч гори, де стоїть мала хатина, шумить. Старі й молоді, високі і низькі знають усі лише цю мельодію.

У хатині живе Гуцулка Докія з своїм одиноким, малолітнім сином Юрком. Вона марна, має повно зморщок на лиці, хоч і не така стара. Недостаток, тяжка праця й гризота, що не покидали її від смерти чоловіка, витиснули своїм способом знамена на її лиці. Наче з дерева вирізьблене це брунатне обличчя і та, все ще висока постать, похилена вже, немов би завжди носила в'язанки дров на плечах.

І вона носила їх. Літом і зимою ходила пильно по лісі, збирала сухе галуззя і складала

його на купу. Могли б настати дні, коли вона не здужає, або мусить зайти в село до панотця, або піти до містечка, купити собі сірника, волічки до Юркових сорочок або інших речей до хати, і забарилась би довше, — багато дечого могло б статися, на яке не все можна бути приготованим. Багато доброго і злого. Най хлопець її не блукає по лісі, аби назбирати ріща. Багато ріжного у лісі живе. Він най зістається коло хати і най пильнує її. Вже й без того хатній пес постарівся і осліп, відколи його ґазда вмер і легко мігби хтось улізти в хату і винести дрібку того добра, що вона береже у своїй скрині. Ая. Так воно.

Її життя тяжке. Юра пасе її одну корову й четверо овець на полонині, а вона сама карається коло хати. Вона сама мусить обробляти малий кусник поля, що ось лежить біля її хати, щоб бодай трохи льону посіяти там. Їй же треба сорочки і Юрі також. Мусить обробляти свою малу царину і садити там бараболю, замість щоб там росла трава. Зима приходить у свій час, а губа потім свого хоче. Ще крім того вона збирає літом на таких місцях, що лиш вона їх знає, гриби, малини, ягоди і інше, що дає земля, несе до міста і продає. О, так багато разів треба згинатись, завсіди і взаєдно вона згинається багато. Та що ще казати? Радше мовчати.

Тай хто поміг би їй на її жаління.

Дерева?

Ті також мовчать. Це вони дуже добре розуміють. Так, дерева! Ось недавно тому найстарша в лісі смерека трохи не зробила її калікою. Несподівано знялася буря, наче небо мало розірватись і зрівняти все на землі; вона потрясла деревами, а між тим був грім і гук. При тім ляскало і лляло і лякало, що людині міг вирватись зойк із грудей. І в таке би не вірити? Смерека ніколи не стогне дурно. Коли вона шумить, а крім того ще і стогне, то певно треба ожидати чогось злого. Коли Докія налякана, серед дощу й бурі, що вибухла мов на приказ блискавки з неба, побігла в ліс, щоб звідти принести свою кожушину, вона почула це. Якби це ще були молоді ялиці, що їх стогін її ніколи не лякав, а то лісова мати! Коли вона застогне серед бурі, то це певно щось більше, як лиш боротьба з негодою. Оця мати ліса мала сірий мох на пні і на галуззях. Її галуззя були мов рукави, такі великі й широкі, як трикратний рукав гуцульської, багацької сорочки. Так глибоко й розкішно, так тяжко спадали зелені віти з сильних галузів, наче б свята землиця сама їх до себе притягала.

Був час, коли вона цього всього не замічала, не розуміла, коли вона цього всього не бачила. Не бачила, а другі також цього не бачили; але тоді одної днини явився між ними молодий учитель, — так він себе звав, увійшов у ліс і велів їй і другим посідати вечером на краю ліса і сказав нараз: „Дивіться на місяць". Всі вони поглянули. Місяць був у повні, небо ясне, зорі срібні й притакували їм, а він сказав: „Мовчіть тепер і слухайте". Вони замовкли всі.

„Чуєте?" спитав він, коли вони посиділи хвилю, здержавши віддих і не слухали, а дожидали.

„Що ви чуєте?" — спитав він нараз.

„Нічого".

Його постать здригнулася.

„Нічого?" — спитав він, а коло його уст болюче задрожало.

„Ліс шумить, слухайте ж, шумить, говорить, в нім життя й буття".

...„Він так, як ми, як я, як ти й інші, він живе. — Ми ж одно з ним... слухайте й глядіть. Вашими очима, вашими душами". — Тоді вони злякались, слухали і дивувалися. Чи вони того ніколи не чули?

...А небо було повне зір, місяць палав, і здавався так далеким, а все ж таки близьким. Внизу гудів Черемош і все оживало — і цього вона ніколи не забуде. Ні. Навіть маленьких капельок світла, що в ночі блестіли в траві й моху, — не забував він і говорив про них і називав їх якось. Живі були вони.

Потім відійшов від них, далеко і живе десь, а може вмер. Десь... десь. Коли вона соб часом його пригадає, — воно рідко трапляється... (вона ж не має часу), здається їй, наче б смереки голосніше шуміли, наче б повітря виразніше хвилювало, а на землі листки, або щось іншого шелестіло і йшло. Крок за кроком. А з ними неначе туга заворушилася...

...Коли сидить самітна або працює в лісі, ставить вона собі питання. „Чому мені так тяжко і тужно на серці? Звідки приходить туга й куди вона йде? Ах, — але учителя нема, що роз'яснив би це. Нема того, що сидів тоді між ними мов чародій, і кількома словами зробив, що їх очі виділи. Що вони бачили і розуміли.

Чи всі? і все кругом себе?

Воно тоді гарно було і Бог був з ними. І ніколи вона не могла того вечера забути.

Тепер вона сидить самітно, темрява ліса така; як темрява її душі... в яку вона вслухується і не чує нічого. Там також опустіло; або може відійшло... десь туда, де молодий чародій — і ніколи не вернеться, — як потік не вертає.

— — —

Так. І саме вона (яку він також подивляв і міряв її об'єм своїми руками), лісова мати, застогнала серед бурі, коли вона перебігла попри неї, щоб узяти покинутий там кожух. Вона не далеко відійшла від її пня. Лише схилилась, щоби підняти з землі забуту річ, коли блиснуло, несподівано роздався біля неї страшний удар грому і вона, мов скошена невидимою рукою, упала на землю. І тут сталось щось несподваного, як сам удар грому.

Роздався проймаючий гук, лісова мати заколихалась. Огонь запалав з її кори, і ледве що Докії стало часу відповзнути на ногах і руках, коли захиталась столітня, стогнучи, і повалилась з шумом до землі. Але не цілком. Верхом впала вона на голови своїх дітей, так що вони низько похилились, майже до землі, — і не піднялась вже ніколи більше.

... Буря і негода утихли. Вона сама сиділа ще на своїм місці щаслива, що не попала під то дерево і майже оголомшена наслухувала і молилася. Лісом ішло щось мов хлипання, ще падали каплі дощу тяжко, хоч вже й рідше, через галуззя ліса у мох. Наче величезний серпанок з мряки вставало воно з пропастей, з гірських кітлин і гнало вгору верхами гір і смерек... Чи і з ними разом д у ш а лісової матері?... Хто це міг знати?

Молодий чародій знав би це. Він видів би був своїми очима, чого ніхто з них не бачив.

Він подав би їм напрям.

Потім нараз все затихло.

Її огорнуло дивне почування. Вона не могла б його описати. Цього вона й не хотіла. Тепер вона нараз зрозуміла. З р о з у м і л а в с е. Аж т е п е р, коли старілася. Все на землі, що Бог сотворив, було о д н о. Все був один віддих. А оце була смерть. Ще мабуть блукає округи. Шукає ще далі. Ох, округ неї все шумляче, зелене, струнке й молоде! Лиш лісова мати мусіла відійти. Воно йде крок за кроком... пристане... де щось рушається... де щось зашумить і — наслухує. Щось вона ще мусить взяти з собою. Кудись мусить вона далі йти. Далі, ще шукати з а п а р о ю до лісової матері... ще за парою.

Смереки, слухайте! Смереки, слухайте! Смереки, слухайте! Руки в гору!

— — —

Саме місяць минув від того часу. Спина Гуцулки не хоче випрямитись від смерти лісової матері. Її частіше поболює, а навіть їй здається, наче б щось заступало слух. Може вона й помиляється. Може й поганий вітер її обвіяв... може їй щось залізло в ухо. Вона нераз спала на голій землі, на брунатнім моху.

... Вона говорила про те з своїм хлопцем, але він був ще дурний хлопчина, засміявся, хитро закліпав очима. „Най вам скажу щось в ухо... хочу знати, чи ви чуєте". А як вона слухняно прихилила до нього голову, притиснув її сильно до себе і крикнув їй з усіх сил в ухо: „Мамо!" Відскочив, як пільний коник, і реготався з її заляканого лиця.

... Дурний Юрко. Але шум в ухах може перейде, казала їй одна знайома. Само з себе перейде. Таке частіше буває.

Малий Юрко пішов в долину в село. Мав принести кусень мила від Жида, тютюну, бо вона вже два дні не мала чим набити люльки і сірників. „За це, що тобі лишиться, купи собі булку", гукнула вона за ним, коли хлопець з поважнив виразом взяв у руки палицю, яку собі умисно приладив. „Гай, гай!" відповів він... і перейшов малий зільник перед хатою, що складався з двох мали грядок під кожним вікном, а на них цвили купчаки, васильок та айстри.

Хлопець вже зник з-перед її очей, коли вона нараз ударила себе в чол. Збігла вузькою стежкою в них, якою хлопець пішов і гукнула: „Юро, Юрой!" „Гай!" почулося у відповідь, але його не було видно.

„Вернися!"

„Чого?"

„Мені ще свічки треба".

„На що? Ще є кусень в хаті".

„Най буде ціла в хаті".

„То винесіть гроші, бо я не хочу вертатися".

„Ти опришку, ти... я тими слабими ногами маю бігти за тобою? Не сором тобі?" — сварилась вона і витягала преспокійно з-за пояса шматину, де в розі сильно кількома гудзами були зав'язані гроші. Нараз двоє рук обняло її за плечі і потрясло нею. Майже в тій самій хвилі станув Юрко перед нею. Глянув їй своїми поважними очима хвилю в обличчя, потім зручно як кіт пішов колесом перед нею і засміявся. „Ви, мамо, такі як відьма. Все лиш гнівні, все лиш сварите. Я ж тут! Дайте гроші,

най іду! І ні скорше, ні пізніше, лиш акурат сьогодні забаглось вам свічки?"

Стара дала йому ще кілька крейцарів і сказала лагідно, наче б нічого не сталося і наче б вона не замітила збиточного жарту свого любимця: „Іди, душко" сказала „і не барися. Дома багато роботи. Все мусять наші руки самі зробити. Моїх двоє старих і твої молоді. І вважай, не купуй нічого іншого, лиш свічку... ти знаєш, що я не маю грошей, Юро. Ні одного сотика вже. Як би так мене смерть постигла, або, Боже борони, (тут вона вдарила себе рукою по устах) тебе, — ти знаєш, що у нашій скрині є. Ми жебраки. Одна корова нас годує і її не можна продати, а наших четверо овець..." Вона урвала і глянула в гору.

„Ви більше наговорили, ніж вівця наблеє за день", — відповів хлопець премудро, а коло його уст задрожало весело. Потім пострибав він стежкою в низ як вивірка і побіг, посвистуючи від часу до часу, а вона вигнала корову з загороди і взялася до іншої роботи. Це сталося вранці, коли сонце ще не випило сріблистого інею, коли холод почав легко дошкулювати людському тілу і нагадував те, що осінь зближається...

Осінь. Беззвучно, наче несвідомо, або і з шелестом спадали в мох червоні і жовті листки з кількох листяних дерев, що росли тут і там.

Це було при кінці вересня.

Минуло може три години від того часу і вже наближалося полудне, коли Гуцулка покинула свою роботу і вийшла на стежку, якою пішов її хлопець у село. Тут вона станула і глянула в низ. Не бачила нічого, лиш знайому їй пропасть, потік, як він там в низу блестів на зустріч, скалу на право від її хати, кругом гори і ліси„ а високо в горі під синім небом двох половиків, що кружляли, піднісшися високо високо в леті.

„Юро!" — гукнула вона повною грудю, мов затривожена і заслухалась.

„Юро!" відповіло відкись слабо.

„Це ти?"

„Ти?" відгукнуло назад.

(Докінчення в наступному числі)

Андрій Гарасевич

НАРОДИВСЯ ХРИСТОС!

В заворожену даль відлітають окрилені тіні,
Клуби хмар голубих протинають проміння зорі.
В Вифлеємському хліву, на пахучім, розстеленім сіні
Народився Христос.
Каганець вже давно догорів,
Але ясність сліпуча змикала потомлені вії —
І негайно побачили смертно-бліді пастирі,
Наче б з ясел оцих, наче б з теплих обіймів Марії
Тихо сходило сонце.
Високо-високо в горі
Розпливалася стеля, крутилася в білому димі,
Розступалися хмари, відкрили лунку височінь
І з розкритого неба прибули струнке херувими,
Щоб зложити Йому свій доземний, свій низький поклін.
Відчиняються двері — вривається вітер і простір,
Відчиняються двері — пурпура, пурпура горить!
Із далеких країн тріє царі — три вітані гості
Приклякають у порох, складають коштовні дари,
Присягають на вірність...
І блідо всміхається мати,
Пестить Сина свого і леліє замріяні сни,
А під схилом Голготи регочуть, готують
Розп'яття, і горлають: „распни"!

PAT PELECH — INNOVATIVE WEAVER

Introductory remarks made at the opening of Pat Pelech's first major exhibition: Oxford Gallery, Edmonton, Alberta, November 11, 1983.

The show opening tonight is unique in Canada — perhaps in the world.

We are all familiar with different kinds of weaving: functional items, from bookmarks to shawls, coats and bedspreads, now available at fairs and crafts shops everywhere; the old, traditional pieces, like *kylymy, rushnyky* and *poyasy*, often displayed in home and museums; and the less common woven sculptural wall hangings, considered as art, shown in galleries.

Tonight's show incorporates all of those, and more. These are all works of art, created by a dedicated artist, executed with the precision of any realist painter, and yet emanating a warmth often missing in works by realists

Every piece by Pat Pelech is modern (and would fit comfortably in any high-rise apartment or executive office), yet each is evocative of roots that go back thousands of years. A few examples:

#20, a *kylym,* was inspired by authentic trypillian colours and designs.

In #22, "Prairie Wheatfields", the colours and the bird's eye view are quite modern, yet the geometric design is an old one, executed in the traditional *kylym* technique.

#26, done in the technique used for *poyasy* (sashes), contains a symbol common for centuries in textiles throughout Eastern Europe and Asia. Men wore clothing and used *kylyms* with this design, not realizing that it was part of a private symbolic language of women. The birthing symbol in #26 is "berehynia", the Ukrainian goddess of fertility.

The *rushnyk* miniatures I find especially appealing. Here is a tradition that is as old as our Ukrainian culture. A woven *rushnyk* had been an integral part of every major event in the life of a Ukrainian: birth, christening, courtship, marriage and death — even the more common ceremony of welcoming guests into one's home. In the past 20 years we here in Canada have experienced a renaissance in Ukrainian culture in general, including the observance of once neglected customs. But even when the actual ceremonies are not performed, the *rushnyk* (even a miniature one) is still considered a talisman that provides protection from evil and brings good luck.

Any really good weaver could copy the patterns and techniques of old *kylymy* and *rushnyky*. But it is essential to know the Ukrainian traditions, the history, the regional designs and colours, before one can create one's own unique work and modern applications.

Let me tell you about the person who, by creating not merely weaving, but the art here, has become the present link between our past and our future.

It has been my good fortune to have known Pat Pelech all her life. I have vivid recollections of a little girl with big brown eyes in Sunday School in Edmonton and, later, of a bright 12-year old camper at Bar-V-Nok. Pat's early years also included Ukrainian school, church choir, dancing, and "CYMK". Fiona and Andy Pelech's daughter obviously established strong Ukrainian roots.

Having done very well at Victoria Composite High School, Pat went on to obtain a B.Sc. at the University of Alberta in medical laboratory technology and later specialized in virology.

The exacting precision and attention to detail required in the profession she pursued for

ten years in Victoria is part of everything else Pat does, whether in artistic endeavours like making pysanky, (no one makes pysanky like Pat; here is truly creativity in the tradition of our ancestors), weaving or painting, or in more practical tasks, like pruning fruit trees and replacing plumbing.

In 1978 Pat decided to change professions, from virologist to weaver, and so enrolled in the design course at the Ontario College of Art, from which she graduated with distinction in 1981.

At the same time, from 1975-1981, Pat taught Ukrainian folk weaving every summer at the Banff School of Fine Arts. All of her skills and talents came together there: exhaustive research, so that her students would have the essential historical background; inspiring teaching, leading her students towards mastery of the technical skills; gentle good humour, which eased numerous periods of frustration; and limitless patience. With her usual grace, warmth, and dedication, Pat encouraged and motivated her students. But above all, she transmitted to them that Ukrainian soul that makes our weaving unique in the world.

Culture *must* change and evolve or else it dies. With loving care, Pat has used her cherished old traditions as a starting point, as a basis from which to progress to new forms, new traditions.

This is Pat Pelech's first show. I know that all of us, from now on, will look at Ukrainian weaving in a new way. We're already looking forward to Pat's next show and the yet unexplored direction in which this gifted person will lead us.

NOTE:

The show at the Oxford Gallery also included thirty-six oils and watercolours by the renowned Ukrainian artist, Kateryna Krychewska-Rozandich, who was born and raised in Kiev. Now living near San Francisco, the artist drew on her vivid memories, reinforced by recent photographs, to present her birthplace in all its many moods.

Organized by Sofia Skrypnyk, this was a highly successful exhibition of two outstanding Ukrainian women artists.

Lydia Kasianchuk

Христос Родився!

Щиросердечні побажання
Радісних Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року

* * *

I am pleased to extend
Greetings to all Ukrainians
in the celebration of your traditional
Ukrainian Christmas

* * *

Congratulations and the success of the
World Congress of Free Ukrainians
which was recently held in Toronto.
I wish you every success in your
preparation for the
Millennium of Christianity in Ukraine
in 1988

JOHN ROBERTS
Minister

Найкращі побажання
з нагоди
Різдва Христового та Нового Року

ВСЬОМУ ЧЛЕНСТВУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ТА УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ ПО ВСЬОМУ СВІТІ.

* * * *

полотна, нитки, книжки, платівки,
посилки пакунків в Україні і т.п.

По дальші інформації пишіть на адресу:

PAUL'S MUSIC & BOOK SUPPLY
222-20 St. West
SASKATOON, SASK. S7M 6W9
Марія Ткачук — власник

НАШИМ ДІТЯМ

У Святий Вечір

Білий день гасне
Понад хатами,
„Є зірка ясна!"
Діти до мами
Веселі, раді
За столом діти,
Мов на леваді
У сонці квіти.
З-за стола встали —
В руки горішки —
І залунали
На сіні смішки.

Вється в віночок
Мала громадка,
Дзвонить дзвіночок,
Іде колядка,
Несе новину,
Спів любий влився
В кожну хатину:
„Христос родився!"
І діти з сіна
Жужмом в віконце,
У серцях зміна, —
Весняне сонце!

Я. Вільшенко

Іванна Савицька

ЧУДО РІЗДВЯНОЇ НОЧІ

Сипав густий лапатий сніг. Позастеляв білою габою стежки, доріжки, поле і приляг до верховіття дерев тихо і тепло.

Був день перед Різдвом.

Степан і Петро брили по пояс в снігу. Вони таки добре намучилися, поки добилися до лісової галявини, де росла самітна гарна зелена ялинка. От і наша ціль, сказав Петро, та почав розгортати ногами сніг. Та тут зашаруділо щось, затріпалося і з-під ялинки вистрибнули два молоді зайчики... Вони трусилися від холоду і жаху, та не тікали. Один із них сказав:

— Добрі хлопці, не рубайте нашої ялинки, не проганяйте нас. Он там, дещо дальше на узгір'ю повно зелених деревинок. А є між ними й такі, що дуже хочуть піти до міста.

— Ми ввесь ліс перешукали, відповів Степан, та такої гарної як оця ваша ніде не бачили. Але, яке ж тут горе? Нині тут, завтра там, кожний кущик для вас добрий . . .

Тоді зайчики поставали на коліна, а сльози горошинками так і скапували їм по тоненьких вусиках... Вони лебеділи. Там, під галузками, внизу, у ямці, лежить наша мама. Вона нездужає... Якісь недобрі люди перестрелили їй ніжку і наша мама не може ходити. Пощадіть нас, не рубайте ялинки, не проганяйте.

— Але жорстокі безсердечні хлопці не дуже то й слухали зайчикового голосіння. Вони повиймали із торбини сокиру, пилку і ще там щось, та готовилися до роботи.

— Але що це, скрикнув Петро. Диви, диви, яка гарна. Куди краща від тої, що ми на неї намірилися. Але звідкіля вона тут взялася? Зараз, може яких п'ять кроків направо росла прекрасна зелена ялинка, висока, пахуча із прегарним вершечком, ціла обсипана іскристим сніжком.

Хлопці кинулися її рубати і щасливі понесли ялинку до дому...

А що сталося із зайчиками? Коли небезпека пройшла, вони метнулися відшукати хочби пеньок по зрізаній ялинці, хочби який маленький слід по деревині, що врятувала їх від біди. Та кругом було, біло і тихо... Ні сліду від хлоп'ячих ніг, ніже зламаної галузки, надтятого дерева.

На небі замиготіла ясна зоря, єдиний свідок Чуда Різдвяної Ночі . . .

Йде зима

Сидів птах на дротах,
Довго слухав телеграф.

А тоді на крила став,
Над полями закричав:

— Передав телеграф,
Щоб ховався кожний птах,

Бо із півночі сюди
Йдуть великі холоди.

Анатолій Качан

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У першу сумну річницю смерти бл. п. Йосифа Марцінюка, який упокоївся 18 січня 1983 р. у Парма, Огайо на 79 році життя, складаємо в його пам'ять $18.00 на пресфонд „Променя". Покійному вічна пам'ять.

У глибокому смутку
дружина Анастасія Марцінюк,
син Зеновій і внук Михась,
Парма, Огайо

— — — — —

У світлу пам'ять наших дорогих родичів Федота і Анастасії Лимар, брата Константина і всіх рідних, які упокоїлися в Україні, засилаємо 10 дол. на журнал „Промінь".

Олена і Василь Дзюбенки,
Ванкувер, Б. К.

— — — — —

У день Різдва Христового згадуємо 4-ті болючі і сумні свята-роковини упокоєння нашого дорогого незабутнього Лерія Олексина, який відійшов у вічний спочинок у нещасливому автовому випадку на 23 році життя 25 грудня 1979 р., молимось, щоб Господь оселив душу його, де всі праведники спочивають. Замість китиці троянд, складаємо $10.00 на „Промінь". Покійному вічна пам'ять!

Олекса і Докія Олексин, сестри і брат Джері,
Вакав, Саск.

— — — — —

Кладемо нев'янучий вінок у пам'ять нашої членки, бл. п. Анни Бетскал, яка упокоїлась 9 грудня 1982 року, в її світлу пам'ять засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

За відділ ім. О. Басараб у Гефорд, Саск.:
Анна Ткачук, рефер.

— — — — —

На свіжу могилу нашої дорогої вуйни бл. п. Параскеви Слижук, яка упокоїлась 14 листопада 1983 року, в Давфині, замість китиці квітів складаємо $50.00 на журнал „Промінь".

Єлисавета і Андрій Орищак — Торонто,
Уляна Лучак і сини — Гамільтон

— — — — —

У світлу і незабутню пам'ять мого дорогого мужа Петра Гриника у дев'яті роковини його смерти — упокоївся 29 грудня 1974 року — складаю $25.00 на журнал „Промінь", і кладу китицю нев'янучих квітів на свіжу могилу моєї невістки Джені — упокоїлась 26 вересня 1983 року і засилаю $10.00 на „Промінь".

Вічна їм пам'ять!

Софія Гриник, Едмонтон

— — — — —

У десяту річницю смерти нашої дорогої і незабутньої мами, баби й прабаби бл. п. МАРІЇ МИХАЛИШИН і у тринадцяту річницю смерти нашого дорогого й незабутнього батька, діда й прадіда ГРИГОРІЯ МИХАЛИШИНА, засилаємо у їх світлу пам'ять $25.00 на журнал „Промінь".

Дочка Наталя, зять Володимир Базюк, Едмонтон,
Внуки — Лідія і о. Дмитро Гавриш,
Маріянна й Дмитро Маковський,
Василь і Маріянна Базюк

Складаємо нев'янучий вінок на свіжу могилу мого дорогого мужа Михайла Сакундяка, який по довшій недузі упокоївся на 76-ім році свого життя 28 жовтня 1983 року, в його світлу пам'ять засилаємо $30.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анна Сакундяк з родиною,
Ватсон, Саск.

— — — — —

У світлу пам'ять моїх дорогих родичів Якима і Маланії Сурма і мого дорогого мужа, ніколи незабутнього нам Григорія Тарнопольського — упокоївся 4 січня 1978 року, замість квітів засилаю $10.00 на „Промінь". Пам'ять про них завжди з нами.

Дружина Марія Тарнопольська і діти,
Мелфорт, Саск.

— — — — —

У пам'ять мого чоловіка Йосипа Шмігельського, який відійшов у вічність 18 листопада 1983 року кладу нев'янучий вінок і засилаю $20.00 на журнал „Промінь".

Катерина Шмігельська, Торонто

— — — — —

У незабутню пам'ять моїх дорогих родичів бл. п. Миколи і Софії кладу китицю квітів і засилаю $6.00 на „Промінь".

Маруся Венґер, Ст. Ленард, Кве.

— — — — —

Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українок при Катедрі Пресв. Тройці у Вінніпезі замість вінка складає $25.00 на фонд журнала „Промінь" у пам'ять своєї щирої членки, бл. п. Марії Коваль, яка впокоїлась 24 листопада 1983 року на 72 році життя.

Хай буде їй Вічна Пам'ять! Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

За управу Відділу:
Ярослава Яременко, голова
Добр. М. Керніцька, секр.

— — — — —

Замість живих квітів на свіжу могилу дорогої почесної членки, бл. п. Параскевії Слижук, яка упокоїлась 14 листопада 1983 р. на 94-тім році життя, в її світлу пам'ять складаємо нев'янучий вінок і засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Покійній незабутній членці Вічна Пам'ять. Родині висловлюємо співчуття.

Марія Білоус, референтка

— — — — —

У пам'ять наших дорогих родичів, бл. п. Василя і Анни Стефури, Василя й Ярини Химюк та сестри Стефанії Сторощук, в їх світлу пам'ять складаємо $15.00 на журнал „Промінь".

Дочка Марія і зять Химюки, Вінніпег

— — — — —

У першу річницю незабутньої мами Олени Мазуркевич, яка упокоїлась 12 листопада 1982 року, дорогого брата Мирона Мазуркевича — упокоївся 3 липня 1982 р. та нашого батька Михайла Мазуркевича — упокоївся в квітні 1978 року, складаємо нев'янучий вінок і засилаємо $75.00 на журнал „Промінь".

Донька, муж і діти —
Ольга і Павло Нобл з родиною, Едмонтон

Кладемо нев'янучий вінок у світлу пам'ять наших дорогих любих батьків: мами Анни Тирновецької — упокоїлась 13 січня 1982 року в м. Шіго, Саск.; батька Івана Тирновецького — упокоївся 7-го січня 1949 року в м. Шіго, Саск., шануючи їх дорогу пам'ять складаємо $50.00 на журнал „Промінь". Вічна їм пам'ять!

Дочка Савеля з родиною,
Вінніпеґ

— — — — —

Іван Світик і його дружина Анастасія з роду Бойко кладуть нев'янучий вінок у пам'ять рідних зі своїх родів, які спочили в різний час, а згадуючи їх в часі Різдвяних Свят, засилаю в їх світлу пам'ять $25.00 на „Промінь". Покійним Вічна Пам'ять!

Іван і Анастасія Світики, Калгари

У світлу пам'ять нашої дорогої родички бл. п. Марії Коваль з Вінніпеґу, Ман., яка упокоїлася 24-го листопада 1983 року, складаємо нев'янучий вінок і засилаємо $20.00 на журнал „Промінь".

Галина і Никола Влад

КОЛЯДА НА "ПРОМІНЬ"

З Різдвом Христовим!

Наші дорогі Працівники журнала „Промінь"! Хай Вас усіх Бог обдарує міцним здоров'ям і великою витривалістю виконувати оту важну працю для освідомлювання нашого жіноцтва. Висилаю Коляду $28.00 і висилаю разом і свою передплату на „Промінь" на 1984 рік — разом $40.00.

Вітаю Редакцію традиційним
ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

П. Матвійчук,
Брендон, Ман.

— — —

З Різдвом святим — шануючи світлу пам'ять наших дорогих померших Родичів, померших ближчих і дальших членів нашої родини, замість квітів, складаємо $100.00, як Коляду на „Промінь"; а живучій родині, приятелям і знайомим та всім щирим українцям по всьому світі желаємо Веселих Свят Різдва Христового і щасливого Нового Року!

Іван і Анна Граблюк,
Торонто

Складаю коляду на „Промінь" — $10.00. Разом з тим вітаю моїх дуже добрих приятельок з Різдвом Христовим, бажаємо їм доброго здоров'я і щасливого Нового Року. Святкуйте здорові! Христос Народився!

Марія Лазарук з родиною
Едмонтон

— — —

З нагоди нашого золотого ювілею 50-ліття подружжя, яке ми святкували 10 червня 1983 року в гурті наших приятелів, які загостили до нас. Отець Равлюк служив молебень, за наше здоров'я в церкві. Складаємо з тої нагоди $50.00 на журнал „Промінь".

Николай і Марія Пелепяк,
Бурлінґтон, Онт.

— — —

Відділ Союзу Українок Канади ім. Ольги Кобилянської в Смокі Лейку в Альберті, з нагоди надходячих свят Різдва Христового, оцінюючи журнал „Промінь", за його ідейну провідну думку, складаємо на Коляду $100.00.

За відділ — **М. Паламарик**

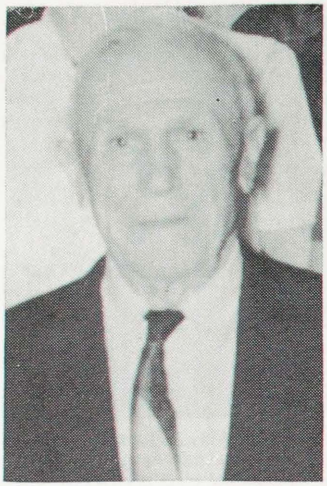

У десяту річницю смерти дорогого мужа, батька і діда бл. п. Петра Репки, щирими молитвами увіковічнюємо його пам'ять, засилаючи $30.00 на журнал „Промінь", що покійний любив читати.

Анна Репка з родиною

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕС. ФОНД

Іван і Анна Граблюк, Торонто	$100.00
Мелання Мельничук, Веґревил, Альберта	38.00
Єлисавета Лабюк, Канора, Саск.	25.00
Анна Окос, Едмонтон	18.00
Ґеня Свинарчук, Келовна, Б. К., з нагоди 50-ліття п-ва Ратковських	15.00
К. Юрків, Гаєс, Саск.	13.00
Зеня Денека, Бигер, Саск.	11.00
Параня Ґордей, Вільна	10.00
Анна Дорош — Саскатун	10.00
Юлія Пушкар, Виллі, Данджов, Кве.	9.00
Олеся Піць, Йорктон, Саск.	8.00
Добр. Мінодора Фотій, Торнгил, Онт.	8.00
Марія Петрусенко, Чатам, Онт.	8.00
Євгенія Комарніцька, Шортдейл, Ман.	8.00
Анна Кіндрат, Вотерфорд, Онт.	8.00
С. Хом'як, Монтреал	8.00
Анна Ґузей, Вінніпеґ	8.00
Анна Ольховська, Едмонтон	8.00
А. Смолій, Монтреал	8.00
А. Пригорницька, Торонто	6.00
Анна Ґулевич, Монтреал	6.00
Анна Вахняк, Вінніпеґ	5.00
Анна Чудновська, Монтреал	5.00
Марія Зазулик, Сарнія	5.00
Д. Максимич, Лашін, Кве.	4.00
А. Дутка, Вінніпеґ	3.00
Катерина Велентин, Монтреал	3.00
Г. Клемба, Лашін, Кве.	3.00
Варвара Ковальчук, Монтреал	3.00
Добр. Е. Труфин, Давфин	3.00
Катерина Сосніцька, Монтреал	3.00

З листопада 1982 року було переочено пресовий фонд пань: Ліни Козяр, Етелберт, Ман. 8.00
і Христі Присяжнюк, Давфин, Ман. 8.00

За переочення просимо вибачення.

* * *

Збірка на похороні Параскеви Стефанюк в Едмонтоні, пильної читачки і референтки „Променя". Некролог про покійну в наступному числі. Пожертви склали:

Відділ ім. Кн. Ольги (тут Покійна була членкою)	$25.00
Анна Сумка — дочка	20.00
П-во Федір Михальчуки	20.00
Анна Боечко, Радвей, Альберта	20.00
П-во Михайло Стефанюки	10.00
Прот. і добр. Стуси	10.00
Ілля і Анна Звоздецькі	10.00
Савеля Стефанюк	5.00
Соня Головач	5.00
П-во М. Хіжан	5.00
Василь Белдюк	5.00
Митр. прот. і добр. Василіви	5.00
П-во М. Тарновець	5.00
Докія Воронюк	5.00
Ольга Возимірська	5.00
Марія Ангел	3.00
Разом	$158.00

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

М. Петрущак, Ревелсток, Б. К.	**1**
Марія Білоус, Давфин, Ман.	**1**
Анна Окос, Едмонтон	**1**
Наталя Базюк, Едмонтон	**1**

Нових читачок радо вітаємо. Складаємо подяку за придбання нових передплатниць та за пожертви, які є великою допомогою для журнала.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

усім народним працівникам на ниві церковній і громадській

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
у Мазепі, Саск.

Христос народився!

З. Марковська, голова — **О. Борса,** секретарка

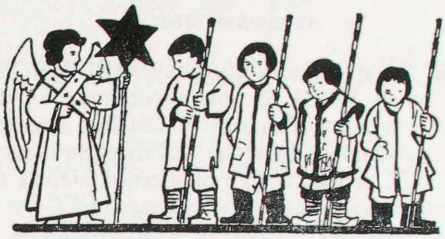

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО 1984 НОВОГО РОКУ!

з нагоди

60-ЛІТТЯ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ ПРИ КАТЕДРІ В САСКАТУНІ,

управа і членки відділу

б а ж а ю т ь

БЛАЖЕННІШОМУ МИТРОПОЛИТОВІ А Н Д Р Е Є В І, ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИМ ВЛАДИКАМ і ВСЬОМУ ВСЕЧЕСНІШОМУ ДУХОВЕНСТВУ НАШОЇ ЦЕРКВИ, ЧЛЕНКАМ ПРОВОДУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, ВСЬОМУ ЧЛЕНСТВУ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПО ВІДДІЛАХ РАЗОМ З ЇХНІМИ РОДИНАМИ, РЕДАКЦІЇ „ПРОМЕНЯ" і ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ ПО ВСЬОМУ СВІТІ.

Христос Народився! — Славімо Його!

МАРІА ВОРОНЮК — голова **МАРІА ГАРБУС — секретарка**

САСКАТУН, САСК.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

сердечно вітаємо

Його Блаженство Блаженнішого Владику АНДРЕЯ, Митрополита Вінніпегу й всієї Канади УГПЦ; Високопреосвященнішого Владику БОРИСА і Преосвященнішого Владику ВАСИЛІЯ; Всечесне Духовенство УГПЦ; Світлу Консисторію; Колегію Св. Андрея та студентів-богословія; всіх вірних УГПЦеркви; весь Український Народ в Україні й поза Україною; Централю складових організацій СУС та все членство й прихильників: Товариство Українців Самостійників, Союз Українок Канади, Союз Української Молоді Канади, Союз Українських Народних Домів та Просвіт; Фундацію СУС; Управи, Працівників і Студентів Інститутів: П. Могили в Саскатуні, Св. Івана в Едмонтоні, Св. Володимира в Торонті; Редакцію „Українського Голосу", „Вісника", „Променя", „Сумківця" та їх працівників!

УСІМ БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ!

Централя Союзу Українців Самостійників у Канаді

Андрій Мельничук — голова СУС **Фівонія Пелех — секр. СУС**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щасливого Нового 1984 Року

бажає

Товариство Українців Самостійників

і

Союз Українських Народніх Домів

Ієрархам і Духовенству нашої Церкви, Централі Союзу Українців Самостійників та складовим організаціям ТУС, СУК, СУМК, редакціям: „Промінь", „Вісник", „Український Голос", Дирекціям Інститутів і всьому українському народові,

найкращі побажання пересилає

Прот. М. Крищук, голова

Анна Данилович, секретар

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

З нагоди Різдва Христового пересилаємо наші найщиріші Різдвяні побажання і привітання всім нашим теперішнім студентам і бувшим питомцям Інституту, його директорам і працівникам, комітетам, окружним радам і уповноваженим, всьому членству Інституту та його жертводавцям, проводові Союзу Українців Самостійників з його складовими організаціями й членством, проводові Української Православної Церкви й її вірним та всьому українському народові!

Христос Рождається — Славіте Його!

ІНСТИТУТ ІМ. П. МОГИЛИ

В САСКАТУНІ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

в Ту Гиппс, Альберта

ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, РЕДАКЦІЇ „ПРОМЕНЯ, ЧЛЕНКАМ ПО ВІДДІЛАХ ТА ЇХ РОДИНАМ, УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ В УКРАЇНІ Й У СВІТІ, ЩОБ УСІ РАДІСНО СВЯТКУВАЛИ РІЗДВО ХРИСТОВЕ.

Єлисавета Рибак — голова **Марія Андріящук — секретарка**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. КН. ОЛЬГИ

в Кадворт, Саск.

Централі Союзу Українок, Пров. Екзекутивам, редації „Промінь", всім членкам відділів та їх родинам.

Христос народився! — Славімо Його!

Савеля Гриба, голова **Анна Тріщук,** секр.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і наступного Нового 1984 року

вітаємо

Централю Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь", Членство по відділах, Владик та все духовенство нашої Української Православної Церкви і ввесь український народ.

Відділ Союзу Українок Канади

ім. Ольги Басарабової

Вакав, Саск.

Розалія Луцюк, голова **Олена Шевчук,** реф. „Променя"

З Різдвом Христовим та Новим Роком

щиро вітаємо

Блаженнішого Митрополита АНДРЕЯ, Високопреосвященніших Владик і все Духовенство нашої св. Церкви, Членок проводу Союзу Українок Канади в Центральній Управі, Провінційні Екзекутиви, все Членство нашої організації, Редакцію „Променя" та всіх Читачів.
Щиро-сердечно вітаємо ввесь Український Народ в Україні і в розсіянні сущий.

Христос Рождається! — Славмо Його!

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
при Соборі Пресв. Тройці у Ванкувері

Л. Митрук — голова **Добр. З. Туржанська — кор. секр.**

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО 1984 РОКУ

засилають

Церковним Ієрархам, Всечесному Духовенству і Проводові Української Православної Церкви, Централі складових організацій СУС та всьому членству з їх родинами, прихильникам ТУС, СУК, СУМК, СУНД; Музеям, Інститутам і Колегії Св. Андрея, пресам: „Промінь", „Вісник" і „Український Голос" та всьому Українському Народові в Україні та в вільному світі.

Христос Раждається! — Славімо Його!

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В БРЕНДОН, МАН.

Марія Чаланчук, голова **Добр. Ольга Шкрумеда,** секр.

Христос Рождається! **Славімо Його.**

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Централі Союзу Українок, редакції „Променя", його читачам, Провінційним екзекутивам і членству відділів з родинами
б а ж а ю т ь

Членки відділу ім. Олени Пчілки
у Норт Бетлфорд

Анеля Ничик, голова **Кароля Білик,** реф. „Порменя"

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

пересилає

ВІДДІЛ ІМ. СВ. КН. ОЛЬГИ

при Катедрі Св. Володимира в Торонті, Онт.

ВИСОКОДОСТОЙНОМУ ДУХОВЕНСТВУ НА ЧОЛІ З ВЛАДИКАМИ, СВІТЛІЙ КОНСИСТОРІЇ У.П.Ц., КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ, ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ С.У.С. з СКЛАДОВИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ, КРАЙОВІЙ УПРАВІ С.У.К. НА ЧОЛІ З ГОЛОВОЮ ПАНІ АННОЮ ХОЛОД, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, ПРАЦІВНИКАМ ЖУРНАЛА „ПРОМІНЬ", ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ В ВІЛЬНОМУ СВІТІ ТА БРАТАМ І СЕСТРАМ В ПОНЕВОЛЕНІЙ, АЛЕ НЕСКОРЕНІЙ, УКРАЇНІ!

Христос Рождається! Славімо Його!

МАРІЯ БОЖИК, голова

Добр. КАТЕРИНА БУБЛИК, кореспон. секр.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НАСТУПАЮЧОГО НОВОГО 1984 РОКУ

вітаємо

Централю Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь", Членство по відділах, Владик та все Духовенство нашої Української Православної Церкви і ввесь український народ у вільному світі та на Рідних Землях.

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

м. Гамілтон, Онт.

Уляна Криворучко, голова

Галя Українець, секр.

Христос Рождається! — Славімо Його!

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. БАСАРАБОВОЇ У НИПАВИН, САСК.

Централі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", Провінційним Екзекутивам і членству по відділах з їх родинами.

Марія Косован, голова

Оксана Мохорук, секр.

Прийдіть із того світу, прадіди —
Ми відчиняєм вам нарозтіж двері —
І під провісні звуки коляди
Із нами разом сядьте до вечері —

— Щоб не самітні й не забуті ми,
На звичай горді свій тисячорічний,
Наперекір царям неволі й тьми
Співали переможне „Бог Предвічний".

(Роман Завадович)

З Різдвом Христовим та Новим 1984 Роком

вітаємо

БЛАЖЕННІШОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ, ВЛАДИК І ВСЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВООСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ — СПЕЦІЯЛЬНО ОТЦЯ ІГОРЯ — ЧЛЕНСТВО СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ З ЙОГО КРАЙОВИМ І ПРОВІНЦІЙНИМИ ПРОВОДАМИ, РЕДАКТОРКУ „ПРОМЕНЯЯ, СКЛАДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ СУС І ВВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД В КРАЮ Й В СВІТОВІЙ ДІЯСПОРІ.

Христос Народився! — Спавіте Його!

За Екзекутиву Відділу „Доньки України"
в Монтреалі

ОКСАНА РУСИН — голова **ГАЛИНА СЕНИШИН — кор. секр.**

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Краєвій Управі Союзу Українок
Провінційним Екзекутивам
Редакції „Промінь"
та всьому Українському Народові
по всьому світі

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
в БЮКЕНАН, САСК.

Христос Народився! *Славімо Його!*

Ю. Талпаш, голова **А. Олійник,** секр.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Проводовіі Духовенству УГПЦК,
Центральній Управі Союзу Українок, Редакції журнала „Промінь", провінційним екзекутивам і всім Членкам Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ
у Келґарі, Алта.

Христос Рождається!

О. Муканик, голова **Є. Коваль,** реф.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
й ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ
в Ріджайні, Саск.

Проводові Української Греко-Православної Церкви в Канаді, на чолі з Блаженнішим Митрополитом Андреєм, нашому Духовенству, всім проводам і Членству організації Союзу Українців Самостійників, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, Редакції „Променя", всім членкам нашого Союзу й їх родинам та всьому Українському Народові.

Христос Рождається! Славімо Його!

Галя Клапущак — голова **Добр. Анна Заліщук — кор. секр.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
У СУРРЕЙ-ВОЛЕЙ, Б.К.

бажають

УСІМ ЧЛЕНКАМ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ТА ЇХ РОДИНАМ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я, ЩАСТЯ І ЗГОДИ, ЩОБ 1984 РІК БУВ ДЛЯ ВСІХ ВЕСЕЛИЙ і ЩАСЛИВИЙ.

Христос Рождається!

Анна Собул, голова **Марія Боднарчук,** секр.

Найкращі Побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. ПЧІЛКИ
в Кадет-Ейлшем, Саск.

Центральній Управі Союзу, Редакції журнала „Промінь" і усім членкам по Відділах та їх родинам.

Марія Рудей, голова **Зеня Звоздецька,** секр.

З нагоди Різдва Христового і Нового 1984 Року

Дирекція і Адміністрація

Українського Товариства Взаємної Помочі

у Канаді

при 235 МкҐреґор вул., Ман.

Товариство різного роду життєвої асекурації.

б а ж а ю т ь

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ІХ РОДИНАМ ПО ВСІЙ КАНАДІ
КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я І ДОБРИХ УСПІХІВ
у 1984 році.

ДИРЕКЦІЯ:

Сергій Радчук — Президент
Нестор Крипякевич — Заст. През.
Петро Данилюк — Секретар
Богдан Бабинець — Скарбник
Борис Саламон — Фін. Секретар

ДИРЕКТОРИ ПРОВІНЦІЙ:

Дмитро Окос — Б.К.
Отто Єринюк — Альберта
Орест Пасєка — Саск.
Мирослав Бугера — Манітоба
Володимир Паньків — Онтаріо
Володимир Зимовець — Квебек

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

п-ні Галина Бабинець
Ґордон Регула
Іларіон Карп'як

АДМІНІСТРАЦІЯ:

Леонтина Радчук — управителька
Орися Бугера — секретарка

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а є

ВІДДІЛ ІМ. МАРІЇ МАРКОВИЧ,
КАНОРА, САСК.,

Центральній Управі Союзу Українок Канади, провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам всіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Аделя Завісляк, голова

Марія Мисак, касирка

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ
УКРАЇНОК КАНАДИ
НА БРИТІЙСЬКУ КОЛЮМБІЮ

б а ж а є

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Проводові У.Г.П.Ц. в Канаді на чолі з Блаженнішим Митрополитом Андреєм, всьому нашому Духовенству, Централі СУС і членству його складових організацій, Централі С.У.К. та її членству по відділах, редакції „Промінь" і всьому Українському Народові у вільному світі та на Рідних Землях.

Христос Народився — Хвалімо Його!

Олена Дзюбенко, голова

Галя Загоруйко, кореспонд. секр.

З радісним Святом Різдва Христового

сердечно вітаємо

ПРОВІД і ЧЛЕНСТВО СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, РЕДАКТОРКУ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ" і ВШП-і НАТАЛЮ КОГУСЬКУ, НАШИХ РІДНИХ, ЗНАЙОМИХ і ПРИЯТЕЛІВ

та бажаємо всім

ЩАСЛИВОГО НОВОГО 1984 РОКУ.

Зоя Плітас **Ганна Янішевська**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

нашому Духовенству, Централі Союзу Українок з усіма Відділами, Редакції журнала „Промінь", нашій Молоді, всьому Українському Народові в Україні і поза її межами

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
в Оттаві, Онт.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

Членки Відділу Союзу Українок
ім. Олени Пчілки
в Мирнам, Альберта

Всеч. Духовенству Української Греко-Православної Церкви, Централі Союзу Українок Канади і його членству, редакції „Промінь" і всьому українському народові у світі й в Україні.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

М. Дубелт, голова **Л. Ткачук,** секр.

Провінційна Екзекутива
Союзу Українок Східньої Канади

сердечно вітає

Єпископат, Духовенство й вірних Української Православної Церкви в Канаді, Централю й членство складових організацій Союзу Українців Самостійників, редакцію журнала „Промінь" і все українське суспільство.

Христос народився! — Славім Його!

Василина Даркович, голова **Ірина Мушка,** кор. секр.

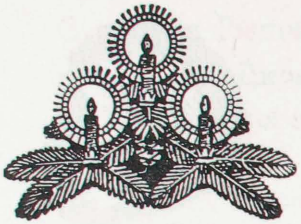

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
при Катедрі Пресвятої Тройці
в Вінніпегу

Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Я. Яременко, голова — **Г. Коваль,** секр.

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В ДАВФИНІ, МАН.

засилає

найкращі побажання

ЦЕНТРАЛІ СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, ЧЛЕНАМ ВІДДІЛІВ, РЕДАКЦІЇ ЖУРНАЛА „ПРОМІНЬ" і ЧИТАЧАМ.

Хай сповняться бажання всіх — особисті і громадські у всіх ділянках нашого громадського і церковного життя.

Особливі побажання всім українцям на рідній землі і по всьому світі.

Розалія Грицай, голова — **Марія Білоус,** рефер.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

засилає

найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

членкам і жертводавцям Музею, членам та управам Союзу Українок Канади, проводові Союзу Українців Самостійників та його складовим організаціям, редакції й читачам „Українського Голосу" та всьому українському народові.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

ВСІМ НАШИМ РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ З ЇХ РОДИНАМИ, — ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я та УСПІХІВ.

Христос Народився! *Славімо Його!*

О. Кізь, М. Годована, К. Самець, М. Тузик, Ю. Симчич, Р. Грицай, Е. Шевчук, Л. Гром, М. Горчинська, М. Білоус, Мих. Підлипна, Е. Ганчарик, А. Беґун, Михай. Ковальчук, П. Рубашевська, К. Демків, Х. Присяжнюк, М. Андрейчук, А. Швець, Михайлина Козар, М. Маюк, Е. Шмильська, добр. Е. Труфин і А. Кейко.

Членкині відділу Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки, Давфин, Манітоба.

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
В АЛЬБЕРТІ

З Різдвом Христовим та Новим Роком
щиро вітає

наших церковних Ієрархів і духовенство, центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію журнала „Промінь" та його читачів, членів усіх складових організацій СУС та їхніх родин і ввесь український народ у світі.

Христос Рождається!

Іванна Дженис, голова
Фівонія Пелех, кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

усім народним працівникам на ниві церковній і громадській

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
у Мазепі, Саск.

Христос народився!

Д. Маковська, голова
О. Маковська, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
у Форт Френцес, Онт.

Централі Союзу Українок Канади, редакції „Промінь", членкам по відділах і їх родинам та всьому українському народові в Україні й у світі.

Марія Ґушуляк, голова

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого
Нового 1984 Року

з а с и л а є

МАНІТОБСЬКА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Центральній управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і духовенству, редакції журнала „Промінь" та його читачам, членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх родинам і всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

С. Бейзик, голова
В. Мулик-Луцик кор. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
при Соборі Св. Покрови у Вінніпегу

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції „Променя", парохові всеч. о. С. Семотюкові і його родині, членам громади, їх родинам та всьому українському народові.

Віра Ковальчук, голова
Василина Кутна, секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

УПРАВА І ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
СОЮЗУ УКРАЇНОК ПРИ КАТЕДРІ
СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

Блаженнішому Митрополитові АНДРЕЄВІ, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, членкам проводу Союзу Українок Канади, Центральній управі, Провінційним екзекутивам, всьому членству нашої організації по відділах разом з їх родинами, редакції „Променя" і всьому українському народові у вільному світі й в Україні.

Христос народився — Славімо Його!

Філія Кругляк, голова
Марія Лазарук, секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК
КАНАДИ ІМ. СВЯТОЇ ОЛЬГИ
У ВЕРНОН, Б.К.

Центральній Управі Союзу Українок, редакції „Променя" і його читачам, усьому нашому членству та всьому українському народові.

Зеня Тимчук, голова
Настасія Микитюк, рефер. „Променя"

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і наступного Нового 1984 року

вітаємо

Централю Союзу Українок Канади, редакцію журнала „Промінь", членство по відділах і ввесь український народ у вільному світі і на рідних землях.

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ
Гефорд, Саск.

Ольга Сметанюк, голова
Марія Калин, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах та їх родинам

Членки відділу ім. Ольги Кобилянської
в Смокі Лейк, Альберта

Марія Дириновська, голова
Марія Фидюк, секр.

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. Д-р САВЕЛІ СТЕЧИШИН
У КЕЛОВНА, Б.К.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

і

НОВИМ РОКОМ

засилає

ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, ЧЛЕНСТВУ ВІДДІЛІВ, РЕДАКЦІЇ „ПРОМІНЬ", і ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ, НАЙЩИРІШЕ СВЯТОЧНЕ ПОБАЖАННЯ.

Анастасія Ратковскі, голова
Зеновія Талпаш, секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
В ЙОРКТОНІ, САСК.

Блаженнішому Митрополитові АНДРЕЄВІ, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, Членкам Проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, всьому Членству нашої організації по відділах разом з їх родинами, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у вільному світі й в Україні.

Христос Народився! — Славімо Його!

Наталя Гишка, голова
Добр. М. Гнатів, секр.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

всім своїм рідним, приятелям і всім громадським працівникам

Христос Родився! — Славімо Його!

Єлена Коваль
Калґари, Алта.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В ТРАНСКОНІ, МАН.

Вітаємо центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію журнала „Промінь", провінційні управи і членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

О. Шувера, голова
С. Собкович, секр.

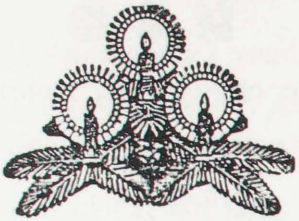

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. КН. ОЛЬГИ
В ПРИНЦ АЛБЕРТ, САСК.

Централі Союзу Українок, Пров. Екзекутивам, Редакції „Промінь", всім членкам відділів та їх родинам.

Христос народився! — Славімо Його!

Орися Калиновська, голова
Євгенія Палідвор, реф. „Променя"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
БЕРНАБІ, Б.К.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Редакції „Промінь", всім Членкам та всьому Українському Народови.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Мерна Аричук, голова
Павліна Фансиба, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

Централі Союзу Українок, Пров. Екзекутивам, редакції „Променя", всім членкам Союзу та їх родинам та всьому українському народові.

ВІДДІЛ ІМ. Л. УКРАЇНКИ
в Брентфорд

Іванець, голова
А. Пережак, реф.

Усій своїй родині і приятелям
щиро бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щоб усім Вам рік 1984 був веселий та щасливий

ДМИТРО і ЄЛИСАВЕТА ЗАЛІЩУК
Саскатун, Саск.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

своїй родині, приятелям і знайомим та всьому членству Союзу Українок.

Христос Родився! — Славімо Його!

Марія Симчич
Вінніпеґ, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і Щасливого Нового Року

б а ж а ю

всім моїм рідним, приятелям, членкам і проводові Союзу Українок Канади, Редакції „Променя" та одночасно передаю святочний привіт всьому українському народові в Україні й у вільному світі.

Христос Народився! — Славімо Його!

Анна Скоробогач
Саскатун, Саск.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю

всім моїм рідним, приятелям, членкам і проводові Союзу Українок Канади, редакції і читачам „Променя", святочний привіт всьому українському народові в Україні й у вільному світі.

Христос народився — Славімо Його!

Зеновія Крипякевич,
Вінніпеґ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а є м о

нашій родині, нашим приятелям, всьому членству відділу ім. О. Кобилянської у Саскатуні та редакції журнала „Промінь".

Христос народився! — Славімо Його!

МАРУСЯ і ІВАН ВОРОНЮК
Саскатун, Саск.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є м о

нашій родині, нашим приятелям, редакції журнала „Промінь" і всьому членству Союзу Українок.

СТЕФАН і МАРІЯ ГАРБУС
1918 Sommerfeld Ave. **Saskatoon, Sask.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

нашим покупцям, приятелям і родині

GRYBA'S DRUG STORE

Василь і Савеля Ґриби

Box 160 Cudworth, Sask.
Phone 256-3363 S0K 1B0

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

з а с и л а є

ВСІМ СВОЇМ КЛІЄНТАМ
і ПРИЯТЕЛЯМ

BAILEY'S FUNERAL HOME LTD.

"The Chapel on the Corner"

W. Allan Bailey Fifth Ave. at Smith St.
Phone 783-7552 YORKTON, SASK.

BRANCH CHAPEL: ITUNA, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм покупцям і приятелям

Yorkton Carpet Land Ltd.

20 AGRIL STREET YORKTON, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм клієнтам і приятелям

MUTUAL LIFE OF CANADA

YOUR MUTUAL LIFE REPRESENTATIVE

MICHAEL RUSNAK — 782-2514

83 Victor Place **Yorkton, Sask.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм клієнтам, українському громадянству Йорктону й околиці та всьому українському народові

KENNETH W. WASYLYSHEN,
B.S.A., L.L.B.
(Also of the Bar of Alberta and Manitoba)
BARRISTER AND SOLICITOR

44 Broadway East
P.O. Box 1475
Yorkton, Sask.
S3N 0K7
Teel. (306) 782-5588

УПРАВА і ПРАЦІВНИКИ
УКРАЇНСЬКОЇ КНИГАРНІ В ЕДМОНТОНІ

пересилають

всім своїм приятелям і знайомим найсердечніші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО й УСПІШНОГО
НОВОГО РОКУ.

UKRAINIAN BOOK STORE

10215 - 97 Street,
P.O. Box 1640 Edmonton, Alta.
Tel. (403) 422-4255 T5J 2N9

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажають

всім своїм клієнтам і приятелям і всьому українському народові

PARKLAND INSURANCE & REALTY
M. B. Trofanenko & W. G. Gregory

Phone 783-4498

YORKTON, SASK.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

БОРИС і МИРОСЛАВА ФЕРБЕЙ

MARKET DRUGS LTD.

EDMONTON SURGICAL & OSTOMY SUPPLY

YOUR PRESCRIPTION & HOME HEALTH CARE CENTRE.

(Всі прилади і вигоди для людей старшого віку)

10203 - 97 Street Ph. 422-1397
Edmonton, Alberta 422-1469

ISSN 0380-2140

P 1740
HAWRYSH MRS K OCT 04
11130-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A1

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

засилаємо

Нашій родині, приятелям і знайомим.
Христос Народився! — Славімо Його!

АНДРІЙ і АНГЕЛИНА ПАВЛИКИ
Вінніпеґ, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

всім своїм клієнтам і приятелям

RUSNAK, BALACKO & KACHUR

BARRISTERS, SOLICITORS

NOTARIES PUBLIC

1 Broadway E. Yorkton, Sask. S3N 0K4

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм клієнтам і приятелям

CHRISTIE - HILL Funeral Chapel

22 - 5th Ave., N., Yorkton, Sask.

Allan Hill
Director

Phone (306)
782-2312

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм клієнтам, українському громадянству Йорктону й околиці та всьому українському народові

CLAIMS CANADA PROCYSHYN ADJUSTMENT

29—2nd Ave. N., Yorkton, Sask.